

Mustavalkoinen Bretagnen lippu liehuu posliinikaupan edessä.

QUIMPER - PALA PARASTA NORMANDIAA

1.7.2026 0.00

Quimper, paikallisittain Kemper on hyvin säilynyt

keskiaikainen kaupunki Bretagnen niemimaalla.

Nimi tarkoittaa vapaasti käännettynä kolmen joen kohtaamista. Nämä ovat Steir, L'Odet ja Jet.

Ydinkeskusta on säilynyt hyvin, vaikka 44 kilometrin päässä sijaitseva Brest pommitettiin sodan aikana maan tasalle. Eräs syy oli toki se, että Quimper ei ollut strategisesti tärkeä kuten Brest, jossa oli laivastotukikohta.

Keskiaikainen Quimper on todella vierailun arvoinen. Alue oli asuttu jo roomalaisaikana, jolloin sillä oli kaksikin nimeä: Civitas Aquilonia tai Corisopitum. Se on nähnyt monta isäntää elinkaarensa aikana. Sen historia jatkuu vahvana kelttien aikakaudella, jolloin heillä oli jopa oma kielensä (breton). Se oli unohtua lähes kokonaan, kun sen opettaminen kiellettiin kouluissa 1900-luvun alussa. Vuonna 2008 saatiin aikaan kaksikielisiä kouluja ja kielenkäyttö on elpymässä. Monia sanoja tulee muihin kieliin noilta ajoilta, kuten muun muassa se, että britit ovat brittejä. (Brittany) Muutenkin alue oli vilkkaassa kanssakäymisessä Englannin kanssa niin sodan kuin rauhankin asioissa vuosisatojen ajan.

Kaupunkia ympäröineestä vanhasta muurista on jäljellä vain osia, sillä se on Quimperin laajentuessa purettu. Vanha kaupunginosa alkaa joen rannalta ja hyvänä maamerkinä on korkealle kohoava kirkon torni.

VINO KATEDRAALI

Keskellä Quimperia on varsin epätavallinen kirkko. Sitä on rakennettu pitkään ja hartaasti, sekä siihen liittyy tarinoita, jotka voivat olla tottakin. Kirkko on nimetty Pyhän Corentinin mukaan, joka oli erakko ja eli alueella joskus 400-luvulla. Hän oli myös ensimmäinen piispa näillä seuduilla.

Kirkon rakentaminen alkoi jo 1239, mutta matkan varrella ilmaantui monia ongelmia ja sotia. Lisäksi rahat pääsivät loppumaan muutaman kerran. Kirkon valmistumisen ajankohtana voitaneen pitää vuotta 1410. Katedraali on hiljattain kunnostettu.

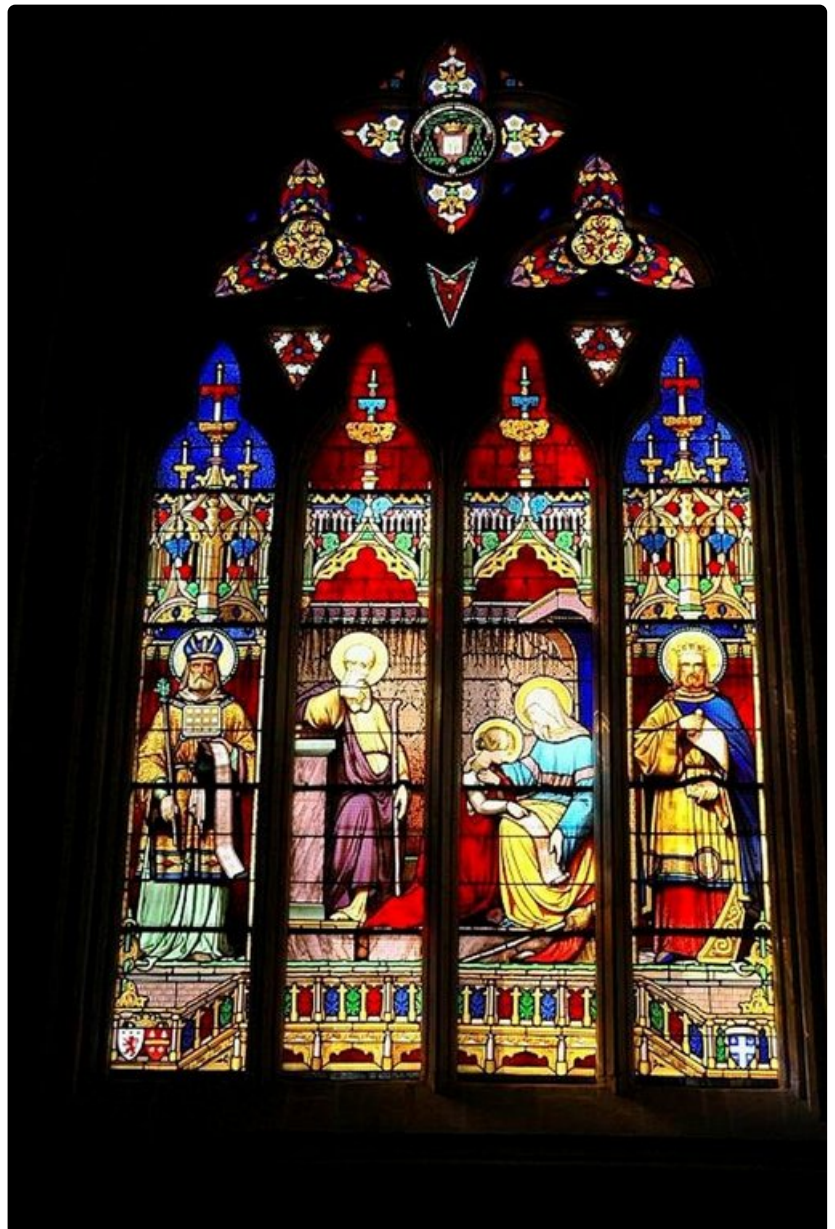
Koska rakentaminen kesti näinkin kauan, on selvää, että siinä on käytetty eri tyyllilajeja, jotka jo sinällään tekevät siitä erikoisen. Julkisivu on goottilainen, mutta mitä pidemmälle sisälle kirkkoon mennään, ovat tyyllisuuntien muutokset selvästi nähtävissä. Oudointa on kuitenkin se, että noin kirkon puolivälissä on selvästi havaittava taitos. Kirkon pääovelta ei vasen päätyisivu näy, sillä se jää seinän taakse. Eräs tarina kertoo, että kesken rakennustöiden oli huomattu, että silloisella torilla oli pyhä hauta, joka täytyi saada kirkon sisälle. Niin tehtiinkin ja tästä syystä katedraali taituu keskeltä noin kolmen asteen verran. Lienee maailman ainoa kirkko, jossa on "pokkaus" Olipa tarina sitten tosi tai ei, niin joka tapauksessa se on kertomisen arvoinen.

Ikävä kyllä osa kirkon upeista lasimaalauksista katosi uskonpuhdistuksen aikana ja joitakin tauluja sekä patsaita joutui teille tietymättömille Ranskan vallankumouksen myllertäessä. Päätyyn on onneksi jäänyt muutama hieno lasimaalaus ja kun kesäpäivän aurinko osuu niihin säteillään, ne heijastavat väriensä kauniisti kirkon lattiaan.

VEROTTAJA ISKEE

Jo keisari Augustuksen ajoista lähtien on verottaja keksinyt erilaisia maksuja. On verotettu ikkunoiden koosta tai vaikkapa kahvinjuonnista. Quimperissa on mainiosti nähtävissä muuallekin Eurooppaan levinnyt tapa asukkaiden ja verottajan välisistä kiistoista tai tulkinnoista. Täällä määrättiin aikoinaan tonttivero. Tulevan rakennuksen pohjan pinta-ala mitattiin ja tälle määrättiin tietty maksu.

Kaupungin asukkaat keksivät oivan keinon kiertää verottajan päätöstä. He rakensivat ensimmäisen kerroksen tarkasti pohjaa noudattaen, mutta seuraava kerros olikin jo puoli metriä leveämpi kanttiinsa ja jos talossa oli kolme kerrosta, oli pinta-alaa ylimmässä kerroksessa huomattavasti enemmän kuin itse tontissa. Ongelmana olivat naapurit, sillä hekin rakensivat asumuksensa samalla tavalla, joten kolmannen kerroksen väki pystyi vaikka kättelemään toisiaan ikkunoista. Vero oli maksettu tontista, eikä valtio pystynyt perimään maksua suuremmasta asuinpinta-alasta.

Kirkon päädyssä voi iahilla upeita lasimaalauksia.

Talot on rakennettu perinteisesti vinoristityyliä. Tukevat hirret kannattavat rakennusta ja väliin on laitettu tiiliä, kiviä ja laastia eli mitä rakennusvaiheessa on ollut käytettävissä. Euroopan melskeisinä aikoina on ollut vallalla ajatus, että talot voitaisiin purkaa ja siirtää jonnekin turvalliseen paikkaan, mutta näin ei kuitenkaan koskaan tehty. Samaa tyyliä näkee lähes kaikissa Euroopan vanhoissa kaupungeissa.

Asumukset on maalattu kirkkain värein, joten noin 64 000 asukkaan kaupunki on sangen hauskan ja eläväisen näköinen.

Lisämausteensa matkailijalle antaa kaupungin runsas ravintolatarjonta. Paikallinen erikoisuus ovat krepit, joita valmistetaan joko perinteisesti vaaleita tai tummempia lettuja. Tummiin lettujen väri tulee ruisjauhoista. Näitä saa sekä makeina että suolaisina. Varsinkin juusto-kinkkukreppi, *jambon-fromage*, on herkullinen. Kyytipokkana käytetään usein *pommeau*-juomaa, joka on omenasiiderin hieman vahvempi versio. Se tarjotaan usein tavan mukaan tee- tai kahvikupissa. Lopuksi voi nauttia espresson ja lasillisen Calvadosta, jonka syntyseuduilla ollaan. Kun liikkeen seinässä lukee *macaroni*, sieltä saa ostaa marenkikakkuja. Tämä on myös eräänlainen paikallinen erikoisuus. Erilaiset kupit, lautaset ja monenlaiset astiastot ovat alueen omaa tuotantoa. Vuosisatojen ajan on täällä tehty fajanssi- ja posliiniasiotoita. Quimperissa on yhäkin useita alan liikkeitä.

Erikseen on mainittava kauppahalli ja pienet herkkuliikkeet sen ympäristössä. Ranska on tunnettu herkkusuiden maana ja Finistèren maakunta, jossa Quimper sijaitsee, ei tee poikkeusta. Hallin myyntitiskit suorastaan notkuvat mitä erilaisimpia juustoja ja makkaroita. Vaikka ollaankin sisämaassa, tarjolla on erilaisia mereneläviä, mutta näillä tienoilla valmistetaan myös erinomaista hanhen- tai ankanmaksaa joko tryffeileillä tai ilman. Tunnelma hallissa on ranskalainen ja puhetta vahvistamaan tarvitaan myös kädet.

Quimperiin pääsee nopealla TGV-junalla Pariisista, mutta autolla sinne on helpointa matkustaa. Hotelleja on kohtuullisesti, mutta ne sijaitsevat kaupungin uudella puolella. Lähimmät isot kaupungit ovat Brest ja Lorient.

TEKSTI ja KUVAT: MARKKU JALONEN

Täältä saa marenkeja.

Quimperin läpi virtaa kolme jokea. Tämän joen varrella on ollut mylly, joka toimii ravintolana. Toisella puolella on vanha vartiotorni.

Kauppahallissa tarjonta on värikästä.

Ranskalaisjuustoissa on valinnanvaraa.

L'Odet-joki on suurin kolmesta virrasta. Tästä alkaa Vanhakaupunki.